

45. TRØNDELAGSUTSTILLINGEN
2021

ESKIL HALFDAN VON HANNO BAST **D**
SOLVEIG BERGENE
HELGA SCHMEDLING BØE
LINE ANDA DALMAR
NIRMAL SINGH DHUNSI
JULIE EBBING
LISA EDETUN **D**
PER ELLEF ELTVEDT
MARTINE FLOR
MADELEINE HEYMAN **D**
RANDI HEITMANN HJORTH
MATILDA HÔÔG
MARIN FORSBAK HÅSKJOLD
SABINA JACOBSSON
TURID MATHIESEN KVÅLSVOLL
TOBIAS LILJEDAHL
KARIN AURORA LINDELL
HÅVARD LØVNES
MAGDALÉNA MANDERLOVÁ **D**
THEA MEINERT
PER STIAN MONSÅS **D**
SIRI SKJERVE
ÅSA ELIDA WIGUM SKJETNE **D**
ANJA BING VANGSNES **D**
INA MARIE WINTHER ÅSHAUG

D=Debutant

Trøndelag senter for samtidskunst

21. august - 26. september

Galleri Hans, Ørlandet

9. oktober - 20. november

NO

Trøndelag senter for samtidskunst organiserer årlig den regionale Trøndelagsutstillingen på vegne av Trøndelag Bildende Kunstnere (TBK). Som en av fem landsdelsutstillinger i Norge er den basert på fri innsendelse av billedkunst som juryeres av representanter fra TBK. Utstillingen presenterer en innsikt i samtidens strømninger på det norske kunstfeltet hvor kunstnere arbeider innenfor et bredt spekter av media og problemstillinger. Utstillingen åpnet for første gang i 1977 og i år arrangeres den i sin 45. versjon. Årets jury består av Veslemøy Lilleengen (TBK), Reidun Synnøve Gravelseter (TBK) og Per Formo (TBK).

ENG

Trøndelag Centre for Contemporary Art annually organizes the regional group exhibition Trøndelagsutstillingen on behalf of Trøndelag Visual Artists (TBK). As one of five regional exhibitions in Norway it is based on an open call for visual art selected by a small jury from TBK. The exhibition presents an insight into today's currents on both Norwegian established and emerging art scenes through artists working in a variety of mediums and issues. The exhibition opened for the first time in 1977 and this year is its 45th edition. This years jury consists of Veslemøy Lilleengen (TBK), Reidun Synnøve Gravelseter (TBK) og Per Formo (TBK).

Kunstens kunnskap

Tiden endrer seg i et tempo uten sidestykke og når den 45. Trøndelagutstillingen åpner er vi godt inne i det andre året med Korona. Hvordan speiler kunstproduksjonen sin samtid? I en tid med usikkerhet og menneskeskapt økologiske kriser, er det enda vanskeligere enn vanlig å forestille seg fremtiden. Imidlertid tror jeg at vi alle må tilpasse oss et nytt type samfunn og en forandret verden. La oss være optimistiske og gjøre vårt beste for å gjøre disse endringene positive og bli mer bevisste på problemene og deres løsninger, og samtidig vise mer solidaritet med hverandre, både i våre egne samfunn og i verden.

I denne tiden har vi sett hvor viktig det er kunne se, oppleve og møte kunsten i fysiske rom. For å kunne utvikle samfunnet er det avgjørende med møtesteder hvor det er plass for ulike ytringer og stemmer, der vi gir rom for å være uenige, alltid med respekt for grunnleggende humane verdier og prinsipper. Tenkning, forskning og kunst eksisterer ikke innenfor en tom frihet, men er snarere en korrigerende kraft mot dogmer, autoriteter og institusjonelle rammer.

Kunnskapen som kunsten arbeider med er ikke alltid målbar i vanlig forstand. Den ungarsk-engelske filosofen Michael Polanyi, formulerte på midten av 1960-tallet at «vi vet mer enn vi kan si» da han innførte begrepet taus kunnskap. Dette viser noe som kunstverden lenge har ment, nemlig at ikke all kunnskap kan læres via tekst eller tradisjonelle akademiske metoder. Noe kunnskap, og kanskje til og med en betydelig mengde kunnskap, kan ikke reduseres til kun teori, men forutsetter en erfaringsbasert praksis, dvs. en kroppsliggjort kunnskap.

Kunst er en form for kommunikasjon hvor verden betraktes, oppleves og formidles via den enkeltes egne tanker, kunnskap, følelser og intuisjon. Den sees gjennom individets bevissthet og kvaliteter, fysiske og psykiske trekk, i relasjon til naturen og til andre mennesker. Med begrepet «kroppsliggjort etikk» menes etikk som ligger i oss, som er kontinuerlig tilstede, der vi anerkjenner hva som er bra, vakkert og riktig. Og jo mer man tenker på dette, jo tydeligere blir det at kunst og kunstnere i alle situasjoner arbeider med akkurat denne typen dypt følte kroppsliggjort kunnskap, visjon og innsikt.

Kunstverkene vi møter i årets Trøndelagsutstilling er utført av 25 kunstnere, hvor 7 av disse er debutanter. Som en av flere landsdelsutstillinger har Trøndelagsutstillingen forankret seg som en institusjon hvor den frie, anonyme innsendelsen er et grunnleggende prinsipp. Uten et kuratorisk grep eller tema, blir denne utstillingens sammenstilling interessant og viktig basert på fagfellejuryens utvelgelse av verk.

Jeg vil på vegne av Trøndelag Bildende Kunstnere sende en stor takk til årets jury med kunstnerne Veslemøy Lilleenge, Reidun Sunnøve Gravelseter og Per Formo. Som regel består juryen av to medlemmer fra TBK og ett eksternt medlem, men på grunn av koronaepidemien er juryens eksterne medlem i år erstattet med Formo, som også er medlem av TBK. Vi takker også Trøndelagsutstillingens prosjektleder Margrete Abelsen for en flott innsats. Takk til Trøndelag senter for samtidskunst og Galleri Hans, Ørlandet, som vil presentere den 45. Trøndelagsutstillingen. Takk til Kjøpmannsgata Ung Kunst, Østerlie kunst & farge AS og NTNU for deres generøse støtte til de tre prisene som skal deles ut; Kritikerprisen, Debutantprisen og NTNUs kunstpris. Samtidig vil vi takke alle dere kunstnere som søkte til årets Trøndelagsutstilling, vi håper å se dere igjen neste år!

Takk til Maaretta Jaukkuri for en diskusjon som har inspirert mine tanker i forordet. Jeg viser også til temaet Tacit Knowledge i KROs tidsskrift, Konstnären, nr. 2, 2021, med artikkelen «Hjärnan sitter i handen».

Avslutningsvis vil jeg oppfordre publikum til å stemme på sitt favoritt-kunstverk. I fjor vant Vegar Moen publikumsprisen med fotoserien «Gjenbrukeren».

Det er en stor glede å kunne invitere publikum til et spennende møte med hvert enkelt av de 28 kunstverkene som til sammen utgjør årets Trøndelagsutstilling!

Kalle Eriksson
Styreleder for Trøndelag Bildende Kunstnere

The Art's knowledge

The times are changing more rapidly than ever and when the 45th Trøndelagsutstillingen opens we are in our second year of Corona. How does the art production reflect the contemporary? In a time of insecurity and man-made ecological crisis, it is even harder to imagine the future. However, I believe that we all need to adapt to a new type of society and a changing world. Let's be optimistic and do our best to make these changes positive ones, become more aware of problems and their solutions, and at the same time demonstrate more solidarity, both in our society and in our world.

Because of the times we live in, we have learnt how important it is to behold, experience and meet the arts in physical spaces. To be able to evolve, it is paramount to have places to meet where it is tolerated to have different opinions and voices, where we allow disagreement, but always with respect for fundamental humane values and principles. Thinking, research and art do not exist within empty freedom but are rather a corrective force to dogma, authorities and institutional limitations.

The knowledge that the arts work with is not always measurable in the usual sense. The Hungarian-English philosopher Michael Polanyi claimed during the mid-1960s that "We know more than we can tell" when he introduced the concept of Tacit knowledge. This emphasizes something that the art world has known for a long time, that not all knowledge can be conveyed through reading texts or other traditional academic methods. Some knowledge, maybe even a considerable amount, cannot be reduced to only theory but requires experience and practice, i.e. bodily knowledge.

Art is a form of communication where the world is seen, experienced and conveyed through individual thoughts, knowledge, feelings, and intuition. It is seen through the individual's awareness and qualities, physical and mental traits concerning nature and other people. The term "ethics of the body" points to an ethic within us that is continuously present, where we recognize what is good, beautiful, and true. The more one thinks about this, the more obvious it becomes that art and artists in all situations work with precisely this type of deeply felt bodily knowledge, vision, and insight.

This year's Trøndelagsutstilling presents 28 artworks by 25 artists, 7 of the artists are debutants. As one of several regional exhibitions, Trøndelagsutstillingen is an important event where free, anonymous submission is a fundamental principle. Without a curatorial action or theme, this exhibition's compilation becomes interesting, important, and based on peers selecting its contents. We would like to thank this year's jury consisting of the artists Veslemøy Lilleengen, Per Formo, and Reidun Synnøve Gravelseter, and project manager Margrete Abelsen.

We would also like to thank Trøndelag Centre for Contemporary Art and Gallery Hans, at Ørlandet, for presenting the 45th Trøndelagsutstillingen. Many thanks to Kjøpmannsgata Ung Kunst, Østerlie kunst & farge AS, and NTNU for their generous support for the exhibitions three Art Awards; the Critique Award, the Debutant Award, and NTNU's Art Prize. A big thanks to all of the artists who submitted their application to this year's Trøndelagsutstilling, we hope to see you again next year!

Thanks to Maaretta Jaukkuri for a conversation that inspired my thoughts in this preface. I also want to refer to Tacit Knowledge in KRO's journal, *Konstnären*, nr. 2, 2021, in the article "Hjärnan sitter i handen".

Finally, I urge everyone to vote for their favorite artwork. Last year artist Vegar Moen was selected for the Visitor's Choice Award for his photographic series «Gjenbrukeren».

It is a great pleasure to invite you to an exciting experience of the 28 artworks in this year's Trøndelagsutstilling!

Kalle Eriksson
Chairman of Trøndelag Bildende Kunstnere

Kunsten stenger aldri ned!

Årets Trøndelagsutstilling er et bevis for nettopp dette. Kunsten sover ikke, går ikke i dvale eller skjul - og den lar seg ikke sette i karantene. Nesten alle kunstverkene i årets utgave av Trøndelagsutstillingen har kunstnerne produsert i 2020 og 2021.

I årets utlysningstekst oppfordret vi kunstnerne til å være med og skape et møtested for det inkompatible, det utenkte, ekte og uventede, det vi ikke regnet med å få se. Det innsendte materialet oppfylte alle våre forhåpninger. Vi håper at vi har greid å beholde disse kvalitetene i det utvalget vi har gjort.

De antatte arbeidene viser et felt preget av høy kvalitet og energi, åpenhet, intimitet, taktilitet. Utstillingen danner et mylder av mulige forbindelser og fortellinger, vi ser en hel dimensjon av latent mening som oppstår i møtet mellom verkene. Kunstverkene kommuniserer ikke bare med publikum, men også med hverandre, på tvers av generasjoner og ulikheter i stil, teknikk og materialitet. Vi håper at publikum kan gi seg tid til ikke bare å betrakte hvert kunstverk for seg, men også til å lytte til samtalene mellom de ulike arbeidene. Denne utstillingen er også et kart, hvor det er rom for egne fortolkninger. Et kart hvor målet ikke er det viktigste, men det å finne nye veier og gå seg bort, møte seg selv, møte andre. Et kart hvor punktet "Du er her" er i forvandling selv om du står helt stille.

Det har vært en glede og et privilegium å gå gjennom søknadene til årets Trøndelagsutstilling. Juryen har i år vurdert 506 innsendte arbeider av 226 kunstnere. Å redusere dette til 28 verk av 25 kunstnere har vært en både vanskelig og interessant jobb og vi er stolte og glade for resultatet. Vi har en vital, nysgjerrig og profesjonell kunstscene som har mye å bidra med i det som forhåpentligvis snart er "Tiden etter Corona".

Trøndelagsutstillingens jury 2021/ 2022,
Veslemøy Lilleengen, Reidun Synnøve Gravelseter og Per Formo.

The arts never shut down!

This year's Trøndelagsutstilling proves this. Art never sleeps, it does not hibernate or hide - and it won't be quarantined. Nearly every single work in this year's edition of Trøndelagsutstillingen is produced during 2020 and 2021.

In this year's announcement text, we encouraged the artists to get involved and create «a meeting place for the incompatible, the unthinkable, the authentic and the unexpected, what we did not think we would see.» The submitted material exceeded our expectations. We hope that we have managed to keep these qualities in the selection of art that we have made.

The selected artworks underline a field characterized by quality and energy, openness, intimacy and tactility. The exhibition forms a myriad of possible connections and stories, we see a whole dimension of latent meaning that arises in the meeting between the works. The different artworks not only communicate with the visitor, but also with each other, across generations and stylistic differences, technique and materiality. We hope that the visitors can take their time to not only reflect on each artwork in itself, but also listen to the conversations between the different works. This exhibition is also a map where there is room for your own interpretations. A map where the goal is not the most important, but to find new paths to get lost, meet oneself, and meet others. A map where the point "you are here" is in flux, even though you stand still.

It has been a pleasure and a privilege to read all applications for this year's Trøndelagsutstilling. This year the jury has evaluated 506 submitted works by 226 artists. To reduce this to 28 artworks by 25 artists has been both a difficult and an interesting job, and we are proud and happy about the results. We have a vital, curious and professional art scene that has a lot to contribute to in what hopefully soon will be "The times after Corona".

The Jury of Trøndelagsutstillingen 2021/ 2022,
Veslemøy Lilleengen, Reidun Synnøve Gravelseter and Per Formo.

ESKIL HALFDAN von HANNO BAST

f.1990, Stavern

NO

«Dersom alt et menneske gjør eller tenker har betydning, blir det vilkårlig å behandle enkelte øyeblikk i livet som avgjørende og andre som fullstendig trivielle» - Susan Sontag.

«Uti vår hage (drømmen)» er en montasje satt sammen av et håndkolorert fotografi og et silketrykk med abstrakte fargeflater. Med utgangspunkt i Susan Sontags utsagn reflekterer jeg over hvordan vi veier opplevelser og situasjoner i livet som viktig kontra uviktig.

Fotografiet interesserer meg som et fysisk objekt og jeg er opptatt av å beholde det taktile jeg erfarer i prosessen fra fremkalling til sammenstilling i montasjene. Derfor er det viktig at de materielle kvalitetene kommer tydelig frem i verket. Gjennom å håndkolorere fotografiet kan jeg balansere mellom gjengivelsen av virkeligheten på den ene siden, og det nostalgiske og fantaserende på den andre.

Eskil Halfdan von Hanno Bast er utdannet ved Kunstakademiet i Trondheim under Mads Gamdrup i 2016. Bast arbeider hovedsakelig i det fotografiske feltet med analogt fotografi, serielle fotografier, montasjer og håndkolorering. I forlengelsen av enkelte arbeider krysser han også det fotografiske mediet med det grafiske, via silketrykk.

ENG

«If all that a person does or thinks is of consequence, it becomes arbitrary to treat some moments in life as important and most as trivial» - Susan Sontag.

«Uti vår hage (drømmen)», (In our garden (the dream)) is a montage composed of a hand-coloured photograph and a silkscreen print with abstract fields of colour. Using Susan Sontag's statement as a starting point I reflect on how we deem experiences and situations in life as important or as trivial.

I am interested in photography as a physical object, and I am concerned with maintaining the tactile aspects I experience in the process from analog photo development to assembling the montages. Therefore, it is crucial that the material qualities are clearly stated in the artwork. By hand-colouring the photograph, I can balance between the reproduction/rendering of reality on the one hand, and the nostalgic and imaginative on the other.

Bast has a BFA from Trondheim Academy of Fine Art (2016) as a student of Mads Gamdrup. Bast mainly works in the field of photography. With analog photo development, serial photography, montages and hand-colouring. In the extension of some works, he crosses the photographic medium with the graphic, via silkscreen.

Uti vår hage (drømmen) (2021)
Håndkolorert fotografi, silketrykk, 16 x 23 cm
Hand coloured photography, screen print, 16 x 23 cm

SOLVEIG BERGENE

f. 1985, Trondheim

NO

Jeg arbeider hovedsakelig med akvarell og tegning i store formater. Når jeg begynner med en ny akvarell starter jeg med et geometrisk og symmetrisk mønster tegnet med linjaler og passer. Deretter bygger jeg opp motivets billedrom med tynne transparente lag med akvarellmaling. Den geometriske grunntegningen i bildene vises såvidt gjennom de transparente lagene. Jeg blander figurative og abstrakte elementer i mine bilder. De figurative elementene i motivene er ofte dyr, planter og andre ting fra naturen. Jeg liker kompleksiteten ved organiske former, fordi ting fra naturen har en tidløshet som menneskeskapte ting ofte ikke har.

Solveig Bergene bor og arbeider i Oslo og har både en BFA og en MFA fra Kunsthøgskolen i Bergen, samt utdanning ved National College of Art and Design i Dublin. Hun har hatt flere soloutstillinger, blant annet på Kunstbanken Hedmark Kunstsenter, og har deltatt på en rekke gruppeutstillinger.

ENG

I mainly work with large-scale watercolour and drawing. When I start the process of making a watercolour painting, I begin by drawing a symmetric, geometric pattern using a ruler and pair of compasses. Then I gradually build up depth in my motif by using thin transparent layers of watercolour. The basic geometric pattern is barely visible through the transparent layers. I use both figurative and abstract elements in my images and mix them together. The figurative motives are often animals, plants and other things from nature. I like the complexity of the organic shapes; because natural elements have a sort of timelessness that man-made things often lack.

Solveig Bergene lives and works in Oslo. She holds both a BFA and a MFA from Bergen Academy of the Arts and she has studied at The National College of Art and Design in Dublin. She has exhibited at Kunstbanken Hedmark art centre and participated in several group shows.

Uten tittel (2020)

Akvarell på papir, 230 x 140 cm
Watercolor on paper, 230 x 140 cm

HELGA BØE

f. 1955, Kristiansund

NO

«Drakt 3» er en del av en serie tekstilarbeider som handler om relasjoner og motsetninger mellom tid og sted, historie og geografi, det varige og det flyktige, mellom forfall og fornyelse, naturlige prosesser og bearbejdede transformasjoner. Mye av dette arbeidet ble gjort utendørs på Averøya på Nordmøre, nær stedet jeg vokste opp. Dette ga meg direkte og ufiltrerte inntrykk fra naturen og topografien, og skapte også en forbindelse til lokalitet, tilhørighet og minner. Denne arbeidsprosessen blir fysisk og intuitiv. Materialene jeg har brukt som farger er mineraler og jordpigmenter, pastellkritt, akrylmaling og plantefarger, som ble malt, tømt, trykket, på bomullslerret og sydd for så til slutt å ende opp som en drakt-form. En drakt som kan skjule og beskytte, men også gi uttrykk for noe ubehagelig og skremmende.

Helga Schmedling Bøe arbeider med tekstil og maleri, og er bosatt i Trondheim. Hun er utdannet ved Kunsthøgskolen i Bergen.

ENG

«Drakt 3» (Costume 3) is part of a series of works that deals with relationships and contradictions between time and place, history and geography, the permanent and fleeting, between decay and renewal, natural processes and processed transformations. The piece was largely created outdoors at Averøya on Nordmøre, near the place where I grew up. This gave me direct and unfiltered impressions from nature and the topography, and also created a connection to locality, belonging and memories. This process becomes physical and intuitive. I have used materials such as minerals and pigments from the earth, pastel, acrylics and plant colors which were painted, poured and printed on canvas and sewn to end up as a costume-like shape. A costume that can hide and protect, but can also express something unpleasant and frightening.

Helga Schmedling Bøe works with textile and painting, and she lives in Trondheim. She is a graduate from Bergen Academy of the Arts.

Drakt 3 (2020)
Pigment, akryl og indigo på lerret
Pigment, acrylic paint and indigo on canvas

LINE ANDA DALMAR

f. 1983, Stavanger

NO

«Mosaic Canyon II» av er en del av prosjektet *Ørkendveling* som er et samarbeid mellom Christine Hansen og meg, hvor vi jobber med individuelle verk ut fra samme sted og tematikk. Gjennom feltstudier i Death Valley og Joshua Tree i California har vi brukt ørkenen som sted og ramme for å reflektere over landskap, miljø og tid. Et tyngdepunkt i bildene i *Ørkendveling* er spørsmål rundt observasjon. Hvordan observerer vi landskapet? Hvilke metoder og teknologier bruker vi? Hvordan påvirker dette vår oppfatning av landskapet? I Mosaic Canyon har jeg overført mønsteret fra en fjellvegg fra stedet med samme navn gjennom teknikken tresnitt.

Line Anda Dalmar bor og arbeider i Trondheim. Hun har en MA fra Konstfack i Stockholm (2010) og en BA fra Kunsthøgskolen i Bergen (2008). Hun har stilt ut ved blant annet Tegnerforbundet, Stavanger Kunstmuseum, Rogaland Kunstsenter, PublicSpaceOne (Iowa, USA), Marabouparken (Stockholm), og Preus museum. Dalmar arbeider innenfor ulike media, hovedsakelig skulptur, tegning, lyd, tresnitt og bevegelig bilde. Arbeidene er stedssensitive og starter ofte med feltstudier i ulike landskap som ørkenen, Breheimen eller det flate Jærlandskapet.

ENG

«Mosaic Canyon II» is a part of the project *Ørkendveling* (Desert Linger) which is a collaboration between Christine Hansen and myself, where we work individually from the same place and theme. Through field studies in Death Valley and Joshua Tree in California, we have used the desert as a place and frame for reflections on landscapes, environments and time. A center of gravity in *Ørkendveling* is the question of observation. How do we observe a landscape? What methods and technologies do we use? How does this influence our perception of the landscape? In «Mosaic Canyon II» I have transferred the pattern from a mountain wall from the place with the same name to woodcut.

Line Anda Dalmar lives and works in Trondheim. She holds an MA from Konstfack in Stockholm (2010) and a BA from Bergen Academy of the Arts (2008). She has had exhibitions at Tegnerforbundet, Stavanger Kunstmuseum, Rogaland Kunstsenter, Space, PublicSpaceOne (Iowa, USA), Marabouparken (Stockholm), and Preus museum. Dalmar works within different media, mainly sculpture, drawing, sound, woodcut and movable images. Her work is place sensitive and often begins with field studies in different landscapes, such as the desert, Breheimen or the landscape of Jæren.

Mosaic Canyon II (2020)
Tresnitt, 97,2 x 131 cm
Wood cut, 97,2 x 131 cm

NIRMAL SINGH DHUNSI

f. 1960, Punjab, India

NO

Etter at koronapandemien rammet Norge, og samfunnet ble stengt ned, har jeg åpnet min tegneblokk. Jeg har tegnet daglig og har fulgt pandemiens utvikling med enkle tegneredskaper. I det siste har jeg holdt meg bare til et lite format, og tynne, sorte tusjstreker. I tegningene har jeg forsøkt å la streken følge det komiske, trasige og det alvorlige med tegnekunstens brede smil. Jeg legger selv ofte noen hemmelige kulturelle koder i tegningene. Disse er bare viktig for meg for å komme i gang med arbeidet. For eksempel i «Eating hand I» spiser personen sin egen hånd, eller er det kanskje snakk om en hånd som holdes ren for å innta et måltid?

Nirmal Singh Dhunsi bor og arbeider i Trondheim og er utdannet ved Kunstakademiet i Trondheim. Han arbeider hovedsakelig med tegning, maleri og kunst i det offentlige rom. Arbeidene tar utgangspunkt i det flerkulturelle og engasjerer seg i aktuelle samfunnsmessige problemstillinger på en underfundig måte.

ENG

When Covid-19 struck Norway and the country went into lockdown, I opened my sketchbook. I have drawn every day and followed the development of the pandemic closely with my pen and paper. Lately, I have been using only a small paper format and thin black marker lines. I have tried to let the line follow the comic, horrific and serious with the big smile of the art of drawing. I often place some secret cultural codes into my drawings, but these are only important to myself to get going. In the drawing «Eating hand I», the person depicted is eating its own hand, or are we rather seeing a hand kept clean in order to have a meal?

Nirmal Singh Dhunsi lives and works in Trondheim. He is a graduate from Trondheim Academy of Fine Arts. He has mainly worked with drawing, painting and art in public spaces. His work is multicultural, and engages with current societal problems in a subtle way.

The eating hand I (2021)

Tusj på papir/ink on paper, 29,7 x 21 cm

Korte dager, lange netter III (2021)

Tusj på papir/ink on paper, 29,7 x 21 cm

JULIE EBBING

f. 1985, Rørvik

NO

Den kvinnelige kunstneren er posisjonert som Venus i Botticellis *Venus fødsel* (1486). I mitt arbeid seiler hun ikke frem på et stort skjell, men på et dødningshode og andre gjenstander fra kunsthistorien med symbolikken Memento Mori (husk din dødelighet). Hun har hodet høyt hevet og ser direkte på oss. Melk pipler ut av hennes bryst og i magen bærer hun fosteret fra Edvard Munchs litografi *Madonna* (1895). Hun er kledd i et lendeklede likt Jesus og i hendene holder hun halshuggede hoder av menn fra bibelske fortellinger. Rundt henne er det skriblet tekst, blant annet på italiensk - protester mot å la kvinner komme inn ved kunstakademiene og latterliggjøring av kvinnen som kunstner. Aller tydeligst er teksten som refererer til Emily Mary Osborns maleri *Nameless and Friendless* (1857), et verk som kommenterer kvinnelige kunstners kår og som ble brukt i kampen for kvinners rettigheter på denne tiden. Hvor langt er man kommet i forhold til likestilling i kunsten og verden i dag? Hva og hvem dominerer det vi møter i kunstrømmene i 2021 og som blir historiske dokumenter for ettertiden?

Julie Ebbing bor og arbeider i Trondheim. Hun er utdannet ved kunsthøgskolen i Oslo med en BA i grafikk - kunst og håndverk, og en MA i grafikk og tegning - materialbasert kunst.

ENG

The female artist is positioned as Venus in Botticelli's *The birth of Venus* (1486). In my version she does not sail forward on a large shell, but on a skull surrounded by other artifacts from art history and with the symbolism of Memento Mori (remember your mortality). She holds her head high and her gaze meets ours. Milk is streaming from her breasts and she carries the fetus from Edvard Munch's lithograph *Madonna* (1895) in her womb. She is dressed in a loincloth similar to the one Jesus Christ is depicted with, and in her hands she is holding the decapitated heads of men from Biblical stories. Phrases in Italian surround her - protests of letting women enter the Art Academies and ridiculing the woman as artist. Most poignant is the text that refers to Emily Mary Osborn's painting *Nameless and Friendless* (1857), a piece that comments on women artists' conditions which was used during the fight for women's rights at that time. How far have we gotten in terms of equality in the art field and the world today? What and who dominate what we meet in the art spaces in 2021 and that becomes documents for history?

Julie Ebbing lives and works in Trondheim. She has a BA in arts and crafts, and a MA in material based art from Oslo National Academy of the Arts.

Septic Cunt (2021)

Linostritt, oljemaling, 154 x 100 cm

Linocut, oil paint, 154 x 100 cm

LISA EDETUN

f. 1988, Linköping, Sverige

SVE

Verket är en del av ett större projekt med samma namn. I projektet har jag undersökt skulpturala referenser i vårt gemensamma medvetande, t.ex. till antika marmorporträtt, eller erfarenheten av att forma lera eller sand. Jag tänker på det som en bred, omfattande definition av fenomenet skulptur, som en beskrivning av de former och strukturer människor omger sig med. Genom vardagliga referenser vill jag skapa en ingång till mer flyktiga och svårformulerade idéer. Skulpturen liknar en människokropp till storleken, ett monument över det abnormala. Människlighetens variationer och kroppens oförutsägbarhet. Vi verkar veta vad uttrycket 'great shape' betyder. I språket finns en överenskommelse om vad som är en 'bra form', och att feltolka eller missförstå är en form för protest.

Lisa Edetun (f.1988, Linköping) arbeider med flere forskjellige media, med hovedvekt på skulptur og installasjon. Hun er utdannet ved Kunstakademiet i Trondheim og Kungliga Konsthögskolan i Stockholm. Tilbakevendende tematikk er grensedragninger, motstand, makt, kontroll och forfall. Edetun bor og arbeider i Trondheim.

ENG

The sculpture is a part of a larger project with the same name, where I explore sculptural references in our collective consciousness, i.e antique portraits in marble or the experience of modeling clay or sand. I regard it as a broad comprehensive definition of the phenomenon of sculpture, as a description of the shapes and structures we as humans surround ourselves with. Through common references to everyday life I want to create an entrance to more fleeting, volatile and hard to pin down ideas. The sculpture resembles a human body in size, a monument to the abnormal. The variations of humanity and bodily unpredictability. We seem to know what the term "great shape" means. In our language there is an agreement of what "good form" is, and to misinterpret or misunderstand is a way of protesting.

Lisa Edetun works with different media, but mainly with sculpture and installation. She has a BFA from Trondheim Academy of Fine Art and The Royal School of Art in Stockholm. Recurring themes are boundaries, resistance, power, control and decay.

Great Shape (2020)
Skulptur, 180 x 100 x 90 cm
Sculpture, 180 x 100 x 90 cm

PER ELLEF ELTVEDT

f. 1987, Bærum

NO

WINTER 2020-2021

PLEH LEHP EPHL LEHP

PEHL PHLE EPLH PHLE

LEHP HLEP LEPH HEPL

LPHE EPHL LHPE HPLE

HELP

Per Ellef Eltvedt arbeider med flere ulike medium, blant annet abstrakt maleri, sveiset stål og fotografi. Hans kunstneriske praksis oppstår som en konsekvens av tilfeldige krysningspunkter mellom det offentlige og det private rom. Han benytter seg av egne erfaringer og utvikler prosessen arbeidene gjennomgår som en aktiv ressurs hvor overskuddet fra et arbeid blir en kilde til det neste. Per Ellef bor og arbeider i Trondheim. Han har en BFA fra Kunstakademiet i Trondheim

ENG

WINTER 2020-2021

PLEH LEHP EPHL LEHP

PEHL PHLE EPLH PHLE

LEHP HLEP LEPH HEPL

LPHE EPHL LHPE HPLE

HELP

Per Ellef Eltvedt works with several different media, including abstract painting, welded steel and photography. His practice as an artist emerges as a consequence of random intersections between public and private spaces. He uses his own experience and develops the process his artworks go through as an active resource, where the leftover materials from one work becomes a source for the next. Per Ellef lives and works in Trondheim. He has a BFA from Trondheim Academy of Fine Art.

LEHP (2021)

Polaroid fotografi, 29,6 x 29,3 cm

Polaroid photography, 29,6 x 29,3 cm

MARTINE FLOR

f.1989, Trondheim

NO

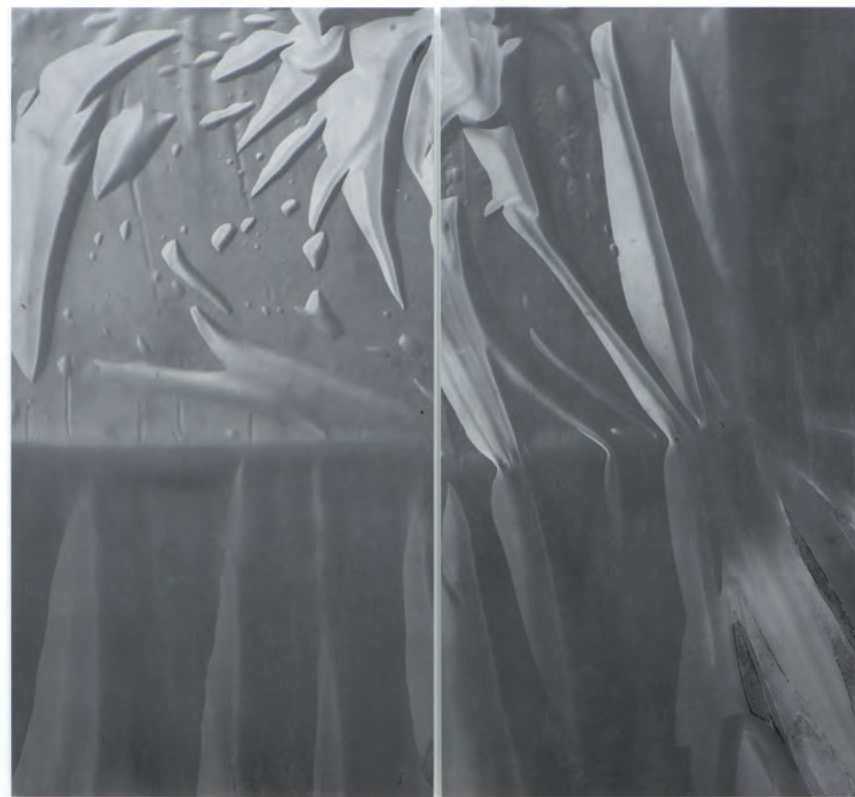
Dette kunstverket er utført i en teknikk jeg har utviklet og som befinner seg mellom skulptur og analogt foto. Teknikken går ut på at jeg dypper polyestertekstil i flytende lyssensitiv fotoemulsjon, henger det over et objekt og eksponerer det med direkte lys. Videre fremkalles tekstilet fotokjemisk. I «Interiors II» henger tekstilet over et bord i eksponeringsøyeblikket og blir senere flatet ut. Bildet som trer frem blir et slags romlig og apparaturløst fotogram som både avdekker og tildekker sitt objekt. Med en bakgrunn i filosofi er jeg i min kunstpraksis interessert i hvordan vår tids digitale og immaterielle tilværelse påvirker vårt materielle minne, samt vår erfaring av tid, endelighet og eksistensiell forankring. Sentralt jobber jeg derfor med spor av fysisk nærvær, som håndskriften, stedsspesifikke prosesser og indeksikale avtrykk som muliggjøres så vel som begrenses av sitt materielle utgangspunkt.

Martine Flor jobber i serier og med installasjon, ofte i ulike medium som analoge foto- og filmteknikker, stedsspesifikk skulptur og tekst. Flor har en MFA fra Konsthögskolan i Malmö (2018) og bor og jobber i Sverige. I 2019 var hun assistent for Mary Kelly i Los Angeles og i år skal hun gå The Whitney Independent Study Program i New York.

ENG

This work is done in a technique I have developed myself which I call spatial photogram. It is a combination of sculpture and analogue photography. In this technique polyester textiles are saturated with photographic emulsion, exposed with direct light and later photo-chemically developed. In this work the textiles are hung over a table at the moment of exposure, and later stretched out and flattened. The result is an image both revealing and concealing its object. With a background in philosophy I am interested in how our digital and immaterial condition affects our material memory, as well as our experience of time, finitude and existential anchoring. Thus I often work with traces of a physical presence, such as handwriting, site-specific processes and indexical imprints that are both enabled and limited by their material base.

Martine Flor works in series and with installations, often in diverse mediums such as analogue photo and film techniques, site-specific sculpture and text. She lives and works in Sweden where she holds an MFA from Malmö Art Academy (2018). In 2019 she assisted the artist Mary Kelly in Los Angeles and this fall she will attend the Whitney Independent Study Program in New York.

Interiors II (2020)

Spatialt fotogram på polyester, diptyk montert på dibond, 142x153,5 cm
Spatial photogram on polyester, diptyk mounted on dibond, 142x153,5 cm

MADELEINE HEYMAN

f. 1991, Göteborg, Sverige

NO

Jeg er interessert i spørsmål som berører det ubevisste, kroppen og huden. Kroppen er noe jeg ser som et redskap for å uttrykke mine tanker. Jeg ser det ikke nødvendigvis som personen bak det, men snarere som et instrument og et vesen som viser noe gjenkjennbart og samtidig noe (ukjent) fremmed. Den nakne huden symboliserer hva vi er, det virkelige jeget og det som min praksis kretser rundt. Dette manifesterer seg gjennom en konsekvent anvendelse av nakne, hudlignende farger i maleriene.

«Gordian Knot» er del av en pågående serie av malerier og motiver, hvor jeg forsøker å fange det som gjemmer seg bak vårt ytre uttrykk og vårt indre jeg. Hvilke kamper og problemer er det vi som mennesker gjennomgår, men som vi skjuler for resten av verden?

Madeleine Heyman er en kunstner som utforsker hvordan maleri kan forvandles til noe mer monumentalt. Dette gjør hun gjennom figurative og menneskelige malerier, med kvinnekroppen i fokus. Hun undersøker disse temaene gjennom å jobbe med ulike dimensjoner, materialer og uttrykk i maleriet. Hun har BFA i kunst fra Kunstakademiet i Trondheim, NTNU, hvor hun for tiden er masterstudent.

ENG

I am interested in questions related to the subconscious, the body, and the skin. The body is something I see as a tool to express my thoughts within the work. I don't necessarily see it as the person behind it, but rather an instrument and a being that shows something recognizable and at the same time, something transformed. The bare skin symbolizes what we are, the true self, and this is what my practice revolves around. This is manifested by consistent use of nude, flesh-like colors in the paintings.

«Gordian Knot» is part of an ongoing series of paintings, where I try to capture what really hides underneath our surfaces and our inner selves. What struggles and problems do we as humans go through, but never expose to the rest of the world?

Madeleine Heyman is an artist who investigates how the painting can be transformed into something more monumental. She does this through figurative painting, with the female body in focus. She investigates these themes through working with different dimensions, materials, and expressions in painting. She has a BFA in fine art from Trondheim Academy of Fine Art, NTNU, where she currently is a master's student.

Gordian Knot (2021)
Oljemaleri på lerret, 200 x 200 cm
Oil painting on canvas, 200 x 200 cm

RANDI HEITMANN HJORTH

f. 1948, Senja

NO

«Øvelser i gult - kamuflasje» er en del av en større installasjon om farger og former, og om virkningene som dannes i dette møtet. Selv om det er flere farger involvert i denne billedveven kan dette verket oppfattes som bare et gult teppe. Arbeidsprosessen videre er å undersøke hva som skjer når jeg tar i bruk andre farger og når fargeflatene strammes opp og blir mer geometriske. Hva skjer når det stramme og det oppløste møtes i en større sammenheng? Jeg har gitt meg selv en del begrensninger i arbeidet videre: Hvert arbeid skal være 70 x 70 cm og det skal brukes en fargepalett på maksimum seks farger i hvert lille teppe.

Randi Heitmann Hjorth arbeider med tekstile materialer, som regel vev og billedvev. Hun tok sin utdanning i tekstilkunst ved Bergens Kunsthåndverksskole og ble uteksaminert i 1972. Hjorth har hatt en rekke utsmykkingsoppdrag til offentlige og private institusjoner, og har levert kirketekstiler til flere kirker rundt om i landet, både liturgiske klær og verk til alter og prekestol. Randi Heitmann Hjorth er også med i Vevkollegiet ARAKNE som har som formål å løfte fram billedveven som kunstform. Se www.arakne.no.

ENG

«Exercises in Yellow - Camouflage» is part of a larger installation on colors and shapes, and on the effects that are created in this meeting. Although there are several colors involved, this work can be perceived as just a yellow carpet. The further process will be to investigate what happens when I use other colours and when the fields of colour are sharpened and become more geometrical, and what happens when the sharp and the dissolved meet in a larger context. I have given myself a few limitations in the further work: each work should be 70 x 70 cm and only use a colour palette of maximum six colours in each tapestry.

Randi Heitmann Hjorth is a textile artist working mainly with looms and tapestry. She completed her education within textile at Bergen Kunsthåndverksskole in 1972. Hjorth has had several commissions for both public and private institutions and has made liturgical clothes and textiles for the altar and pulpit for several churches in Norway. She is also a part of the loom-collective ARAKNE which aims to promote tapestry as an art form.

Øvelser i gult - kamuflasje (2021)
Billedvev, 70 x 70 cm
Tapestry, 70x70 cm

MATILDA HÖÖG

f. 1980, Stockholm

NO

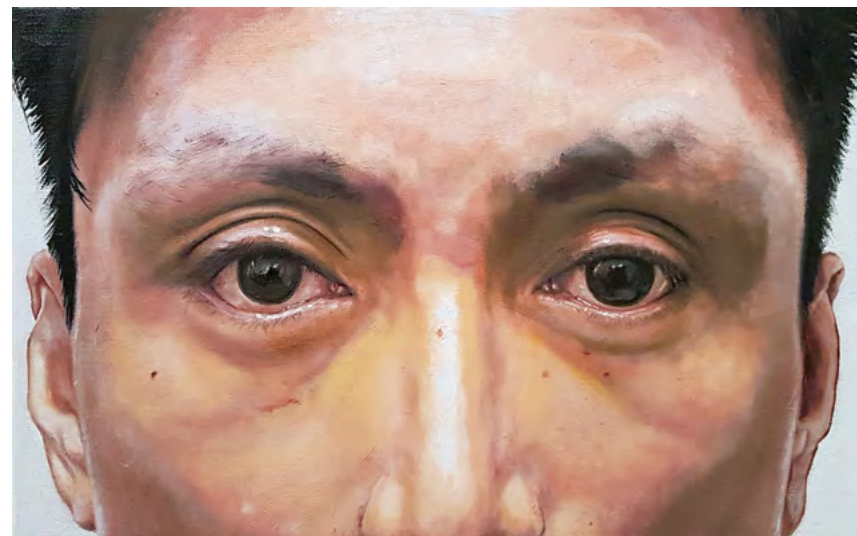
Blikkfang er et pågående prosjekt hvor jeg maler øynene til folk jeg kjenner, primært fra kunstfeltet. Maleriene varierer i størrelse, fra omtrent 21x30 - 30x55 cm. Jeg har tidligere fotografert mennesker og situasjoner litt på snik for så å male dem, mens i denne serien portretter er personer bevisst på at jeg fotograferer dem, selv om anledningen er spontan. Å zoome inn på detaljer i ansiktet og blikket avslører ting jeg ikke (og iblant heller ikke personene selv) er bevisst på. Serien med malerier har fått en spesiell aktualitet for meg i 2020 med bruken av munnbind og hva vi kommuniserer med blikket, men serien ble påbegynt oktober 2019.

Matilda Höög bor og virker i Oslo. Hun er utdannet ved kunstakademiene i Trondheim (BFA) og Oslo (MFA). Hun arbeider med forskjellige medier, hovedsakelig maleri, tegning, og skulptur. Sentrale temaer er relasjoner, hverdags-iakttakelser, sosiale situasjoner, komposisjon, sanselige kontraster og dynamikk.

ENG

Blikkfang is an ongoing project where I paint the eyes of people I know, primarily from the art field. The paintings vary in size, from about 21x30 - 30x55 centimetres. Where I previously used to take snapshots of people without them knowing before I painted them, I now paint portraits of people aware of me taking their picture, although the occasion is spontaneous. Zooming in on details of faces and the gaze reveal things that I (and sometimes the object) were not aware of. The series has been given a new meaning for me in 2020 with the use of face masks and how we communicate with our gaze, but the project began October 2019.

Matilda Höög lives and works in Oslo. She has a BFA from Trondheim Academy of Fine Art and a MFA from Oslo National Academy of the Arts. She works with different media, but mainly with painting, drawing and sculpture. Her work thematically centres around relationships, everyday observations, social situations, composition, sensory contrasts and dynamics.

Finn (2021), fra serien *Blikkfang*
Olje på lerret, 23 x 42 cm
Oil on canvas, 23 x 42 cm

MARIN HÅSKJOLD

f. 1993, Trondheim

NO

Karakterene og manuset til kortfilmen «Hva er kvinnen» er hentet fra kommentarfelt og artikler delt i en lukket, norsk, feministisk Facebookgruppe. Her har problemstillinger knyttet til kjønn og transrettigheter tvunget fram filosofiske refleksjoner rundt de innarbeidede samfunnsmessige normene som dikterer våre liv, vår oppførsel og vår opplevelse av egne kropper. Filmen «Hva er en kvinne?» spør: Hvem kan definere hvem som er en kvinne og hvem som ikke er det? Er kjønn biologisk eller sosialt kodet?

Marin Håskjold er kunstner og filmskaper. Hun har deltatt på en rekke utstillinger og filmfestivaler blant annet Nordisk Panorama og utstillingen SYKLUS på Telemark Kunstnersenter. Håskjold er utdannet på Nordland kunst og filmskole. Hennes arbeider inkluderer også blant annet kortfilmen «I kveld er det lov å være mann» (2017) og videoinstallasjonen «Talkshow» (2020), som begge tidligere har blitt presentert ved Trøndelagsutstillingen.

ENG

The characters and screenplay to the film «Hva er en kvinne?» (What is a Woman?) is based on comments and newspaper articles shared in a closed, Norwegian feminist Facebook group. In this group, questions related to gender and trans rights provokes philosophical reflections on the incorporated societal norms that dictate our lives, our behaviour and our experience of our own bodies. The film raises the questions: Who can define who is a woman and who is not? Is gender biologically or socially coded?

Marin Håskjold is an artist and filmmaker. She has participated in several exhibitions and film festivals such as Nordisk Panorama and SYKLUS at Telemark Kunstnersenter. Håskjold has a degree from Nordland Art and Film School. Amongst her works are the short film «I kveld er det lov å være mann» (2017) and the video installation «Talkshow» (2020), which both previously have been presented at Trøndelagsutstillingen.

Hva er en kvinne? (2020)
Kortfilm, 14 min. 13 sek.
Short film, 14 min. 13 sec.

SABINA JACOBSSON

f. 1967, Gotland, Sverige

NO

Synopsis: Jeg har samlet de beste og mest fantasifulle søppelpostene en stund. Dette er noen av dem satt sammen i en kort animasjon.

Sabina Jacobsson bor og arbeider i Oslo. Jacobsson arbeider med blandede teknikker, hovedsakelig film. Hun har studert billedkunst ved kunstakademiet i Trondheim. Jacobsson søker etter nye koblinger mellom idé og teknikk, der det spontane og uforutsigbare spiller på lag med det konseptuelle. Jacobsson eksperimenterer med metoder både når det gjelder regi på film og med analoge teknikker som tegning og skulptur. Med dette som utgangspunkt skaper hun lekne og ettertenksomme arbeider.

ENG

Synopsis: I have collected the best and most imaginative spam email for some time. What you see are some of them put together in a short animation.

Sabina Jacobsson lives and works in Oslo. Jacobsson works with mixed media, mainly film. She is looking for new links between idea and technique, where the spontaneous and unpredictable intertwine with the conceptual. Jacobsson experiments with methods both in terms of directing on film and with analogue techniques such as drawing and sculpture. With this as a starting point, she creates playful and thoughtful works. She has studied at Trondheim Academy of Fine Art.

Søppelpost (2021)
Animasjonsfilm, 2 min. 28 sek., loop
Animation, 2 min. 28 sec., loop

TURID MATHIESEN KVÅLSVOLL

f. 1962, Stranda

NO

Et eller annet har fanget min oppmerksomhet. Det kan være objekter/skikkelser fra vår tid eller fra kunsthistorien. Objektet blir «en første beveger» og fører til gester. Jeg har tillit til det å se, og at kroppen er bærer av visuelle minner. Derfor opplever jeg maleriske gester som performative. Objekter og skikkelser settes sammen i motiver uavhengig av hvilken kontekst og tidsepoke de opprinnelig hører til i. Jeg forflytter og forskyver på tvers av tid og rom.

I maleriet «Friendly Floatee» står vi overfor et narrativ som utspiller seg på hotell Britannia. Palmehaven formelig flyter over av «vann». Vi er tilskuer til en badescene. Dette i en tid hvor Covid-19 har satt store begrensninger for vår bevegelsesfrihet. Forskyvning kan være en fortvilt og uoppnåelig bevegelse, men være verdt forsøket. Slik er jeg interessert i å se hvordan denne forflytningen oppfattes. Se «Friendly Floatee» som bevegelse fra et sted til et annet.

Turid Mathiesen Kvålsvoll bor og arbeider i Trondheim. Hun har hatt separatutstillinger ved Trondhjems Kunstforening, Heimdal Kunstforening, Galleri SG, Surnadal Billag og Nils Aas Kunstverksted. Dette er fjerde gang hun deltar på Trøndelagsutstillingen.

ENG

Something has caught my attention. It can be objects or figures from our time or from art history. The object becomes «a first mover» that leads to different gestures. I trust in that of seeing, and that the body carries visual memories. I therefore experience painterly gestures as performative. Objects and figures are placed together independently of which context and period of time they originally belong to. I move and shift across time and space.

In the painting «Friendly Floatee» we are standing in front of a narrative that unfolds itself at Hotel Britannia. Palmehaven is overflowing with «water». We are spectators to a bathing scene. This at a time when Covid-19 has placed great restrictions on our freedom of movement. Displacement can be a desperate and unattainable move, but still be worth the effort. This is how I am interested in seeing how this movement is perceived. See «Friendly Floatee» as movement from one place to another.

Turid Mathiesen Kvålsvoll lives and works in Trondheim. She has had solo exhibitions at Trondhjems Kunstforening, Heimdal Kunstforening, Galleri SG, Surnadal Billag og Nils Aas Kunstverksted. This is the fourth time she exhibits at Trøndelagsutstillingen.

Friendly Floatee (2021)
Olje på lerret, 170 x 140 cm
Oil on canvas, 170 x 140 cm

TOBIAS LILJEDAHL

f. 1988, Södertälje, Sverige

NO

«Lofoten 2020» er en videoinstallasjon produsert i løpet av et gjestekunstneropphold ved Kunstkvarteret Lofoten i Leknes, sommeren 2020. Arbeidet tar utgangspunkt i stedet der det er produsert: det velkjente landskapet i Lofoten og pandemien som pågikk sommeren 2020. Med dette som bakgrunn har jeg undersøkt de mange grenser som er blitt tydeliggjort i kjølvannet av den verdensomspennende krisen en pandemi er: Politiske grenser mellom land, biologiske grenser mellom kroppen og omverden, og sosiopolitiske grenser mellom oss og dem.

I dette prosjektet har jeg vært interessert i hva som skjer med et sted som Lofoten når turistnæringen, som vanligvis setter sterkt preg på plassen om sommeren, plutselig blir borte, eller er kraftig forandret. Men enda viktigere har vært min personlige opplevelse av pandemien. Rollen min som innvandrer (fra Sverige), har blitt fremhevet på en ny måte, nettopp fordi grenser som har sovet lenge nå våknet til live av støyen fra en stor internasjonal krise.

Tobias Liljedahl arbeider for det meste kamerabasert, og i tillegg med skulptur og installasjon. Han er utdannet ved Kunstakademiet i Trondheim og Dômen Konstskola i Göteborg. I sine arbeider utforsker han steder, dagsaktuelle temaer og idéer som knyttes sammen i fortellinger presentert som audiovisuelle installasjoner, skulptur og fotografi.

ENG

«Lofoten 2020» is a video installation produced during a residency at Kunstkvarteret Lofoten in Leknes, in the summer of 2020. The project is based on the place where it is produced: the iconic landscape of Lofoten and the pandemic that unfolded during the summer of 2020. With this backdrop I have examined the many boundaries that have become apparent in the wake of the worldwide crisis of a pandemic: political boundaries between countries, biological boundaries between the body and the outside world, and socio-political boundaries between us and them.

In this project, I am interested in what happens to a place like Lofoten when the tourist industry, which usually affects this place heavily during summer, suddenly disappears or changes dramatically. My own personal experience of the pandemic has also been very important. My situation as an immigrant (from Sweden) has been emphasized in a new way, precisely because of the borders that have been dormant for a long time, now have been brought to life by the noise of a major international crisis.

Tobias Liljedahl mainly works camera-based, but also with sculpture and installation. He has a BFA from Trondheim Academy of Fine Art and Dômen Art School in Gothenburg. He explores places, current topics and ideas that are interwoven in stories presented as audiovisual installations, sculpture and photography.

Lofoten 2020 (2021)

Tokanals videoinstallasjon, UHD video, 26 min. 45 sek.
Duo-channel video installation, UHD video, 26 min. 45 sec.

KARIN AURORA LINDELL

f. 1955, Huskvarna, Sverige

NO

«Teppefall» er et resirkuleringsprosjekt, hvor jeg bruker elementer fra tidligere arbeider. Det er også en del av kontinuerlige prosjekter som oppstår i ulike bekledninger. Til dette arbeidet har jeg pakket inn en gammel oljetank med 30 meter langt bomullslerret og en oppløsningsprosess starter. Det er et avtrykk av tid, hvor naturen arbeider med å bryte ned og skape noe nytt. Oppveksten med syende kvinner rundt meg, samt egen erfaring fra industrien og skredderyrket er bakgrunnen for min kunstproduksjon. Jeg arbeider konseptuelt med et fokus på tekstil som problematiserer ulike sider i dagens tekstilindustri.

Karin Aurora Lindell er en eksperimentell tekstilkunstner med utdanning som skredder ved Huskvarna i Sverige. Hun har hatt verksted i Trondheim siden 1978.

ENG

«Teppefall» (Curtain drop) is a project that focuses on recycling and that reuses elements of my previous artworks. It is also part of continuously ongoing projects that evolve in different directions. In this piece I have wrapped 30 metres of cotton canvas around an old oil tank and let a process of dissolution take place. During this process the textile becomes an imprint of time, where nature breaks the material down and creates something new. A backdrop for my production is being brought up by women who sew, and my own experience from the textile industry and occupation as a seamstress. I am working conceptually, focusing on textile that questions the textile industry of today.

Karin Aurora Lindell is an experimental textile artist educated at Huskvarna in Sweden. She has had her own studio in Trondheim since 1978.

TEPPEFALL (oppløsning) (2021)
Tekstil, 3 x 4,5 meter
Textile, 3 x 4,5 meters

HÅVARD LØVNES

f. 1980, Agdenes

NO

Oljemaleriet «Rune» er det første maleriet i en planlagt serie hvor jeg portretterer den enkelte i sine vante eller hjemlige omgivelser. Serien med malerier vil i hovedsak bestå av mennesker fra min egen omgangskrets. Gjennom hvert enkelt portrett ønsker jeg å oppnå et visuelt grunnlag for sammenligning og refleksjon over de likheter og ulikheter man som betrakter av maleriet måtte finne med sin egen tilværelse.

Håvard Løvnes er en billedkunstner bosatt i Trondheim. Han arbeider hovedsakelig med portrettmaleri, skulptur og grafikk.

ENG

With the oil painting titled «Rune» I have begun working on a series of portraits of individuals from my own intimate circle of people, portrayed in their own homes. Through each individual portrait I'm seeking a visual foundation for the observer to make comparisons with its own way of living.

Håvard Løvnes is a visual artist living in Trondheim. He mainly works with portrait painting, sculpture and graphic techniques.

Rune (2020- 21)

Oljemaling på grunnet treplate, 50 x 47,5 cm
Oil painting on primed wooden plate, 50 x 47,5 cm

MAGDALÉNA MANDERLOVÁ

f. 1991, Ostrava, Tsjekkia

NO

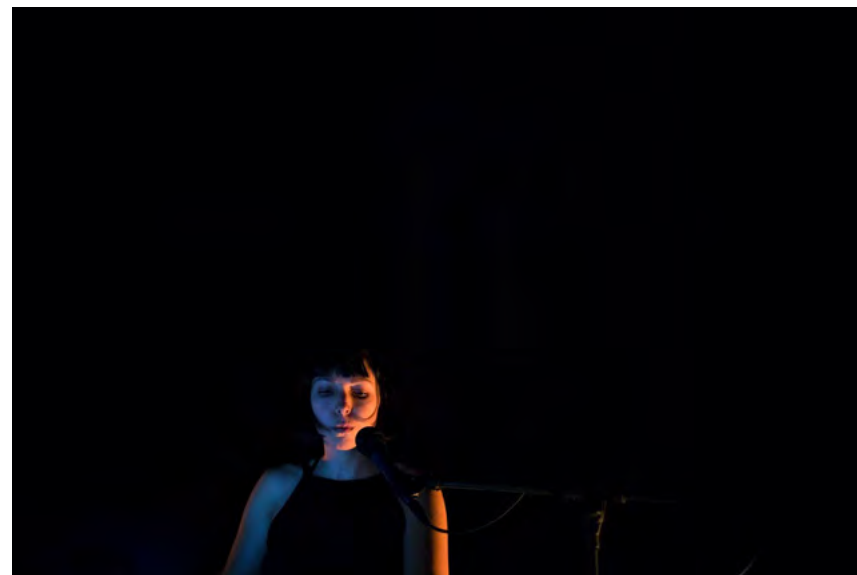
«Straw bales» er et pågående kunstprosjekt hvor jeg kobler egne soniske minner til mine forfedre og deres levde liv. I prosjektet undersøker jeg min egen kulturelle bakgrunn. Jeg kommer fra en industriell region med kulldrift som i stor grad har påvirket beboernes liv. Gjennom å male bilder med teksturer av ord, utfolder den personlige historien seg til en tekst som stiller kritiske spørsmål ved tema som tilhørighet, hjem, språk, lydorientert sensitivitet, og tradisjonelle lineære tendenser ved det kapitalistiske systemet. I Trøndelagsutstillingen tar mitt verk form som en performativ høytlesning, og som en multimedia-fortelling som inviterer publikum til å dvele ved opplevelsen og flyte gjennom et alternativt miljø av stemmer og lyder.

Magdaléna Manderlová er en kunstner og musiker fra Tsjekkia, som bor og arbeider i Trondheim. Hun er utdannet kunstmaler og har en MFA fra Universitetet i Ostrava, Tsjekkia (2015), samt en MFA ved Kunstakademiet i Trondheim (2018). Hun har også bakgrunn som sanger og låtskriver, og var aktiv på den tsjekkiske indie-scenen fra 2012-2018. Manderlová engasjerer seg i spesifikke steder gjennom feltstudier, som ofte omfatter vandring, lytting, lydopptak og skriving. Hennes prosjekter tar form som stedsspesifikke arbeider, tekster, artist books, eller soniske essays som er komponert av feltopptak, tekst og musikk.

ENG

In this work in progress, I'm unwinding my own sonic memories and drawing connections between them, my ancestors, and their life occupation. I'm looking closely at my cultural background, coming from an industrial region where coal mining has been woven tightly into people's lives. Through sensitive observations and playing with textures of the words, this personal story unfolds into critical writing questioning topics such as belonging, home, language, sound-oriented sensitivity, and extractivist tendencies of the capitalist system. At Trøndelagutstillingen, the work takes the shape of a performative reading, multimedia storytelling, inviting the audience to linger in the experience and drift through this alternative environment of voices and sounds.

Magdaléna Manderlová is an artist and a musician from Ostrava, Czech Republic, currently based in Trondheim, Norway. She is first trained as a painter and holds a MFA from the University of Ostrava, Czech Republic (2015). She later graduated from the MA at Trondheim Academy of Fine Art in 2018. Along with her visual arts education, Manderlová has a background history as a singer-songwriter and was active in the Czech indie scene between 2010-18. She works in the intersections of the sonic world, sound, and listening, reading, and writing. She engages with specific places through field investigations; this often involves walking, listening, recording, and writing. Her projects take the form of site-specific works, writing, artist books, or sonic essays which are composed of field recordings, text, and music.

Straw Bales (2021)
Multimedial performativ høytlesning, 45 min
Performative multimedia reading, 45 min

THEA MEINERT

f. 1989, Trondheim

NO

«Inkling» består av tre, skumgummi, lateks, akrylmaling og talkum. Skulpturen handler om det å oppleve en forutanelse, eller tanke, som noe så fysisk overmannende at man frykter at den vil ta kontroll over kroppen og synes på utsiden. Følelsen av å gjøre seg tung og klamre seg fast, uten den minste lille bevegelse for ikke å miste balansen. Og hvordan dette, utenfra, kan se like harmonisk og passivt ut som en klesvask som henger til tork.

Thea Meinert arbeider intuitivt med skulpturelle installasjoner med vekt på eksperimentelle materialer. Materialene kombineres ofte med strukturer som de kan henge ned fra, klemmes i mellom, osv. Mange av valgene hun tar i arbeidene er styrt av kroppslige fornemmelser og et forsøk på å kontrollere materialet. Hun har en MFA fra Kunstakademiet i Trondheim (2017) og BFA fra Kunst-og designhøgskolen i Bergen (2015). Hun bor og arbeider i Trondheim.

ENG

«Inkling» is made out of wood, foam rubber, latex, acrylic paint and talcum powder. The sculpture is about experiencing a premonition or thought of something so physically overwhelming that you fear it will take full control of the body and appear on the outside. Capturing the feeling of becoming heavy and holding on without the slightest movement to not lose one's balance. And how this, from the outside, can look as harmonic and passive as laundry hanging to dry.

Thea Meinert works intuitively and with sculptural installations, experimenting with materials. The materials used are often combined with structures that they can be hung from, squeezed between, and so on. The choices she makes creating her work is often governed by bodily sensations and an attempt to control the material. She has a MFA from Trondheim Academy of Fine Art (2017) and a BFA from Bergen Academy of the Arts (2015). She lives and works in Trondheim.

Inkling (2020)
Skulptur, 90 x 160 x 120 cm
Sculpture, 90 x 160 x 120 cm

PER STIAN MONSÅS

f. 1990, Trondheim

NO

(U)TYDELIG ARKITEKTUR er en serie med silketrykk presentert i et rutenett inspirert av solfylte dager hvor solen kaster skygger over det arkitektoniske landskapet. Motivene består av rette linjer og ulike fargenyanser. Konstruksjoner som har blitt tolket som romlige. Dette prosjektet er en intuitiv øvelse og en undersøkelse av rom og farge. Både på papiret og gjennom presentasjonen gjøres det et forsøk på å framheve disse aspektene. Trykkene mine tar utgangspunkt i det hverdagslige og i egne erfaringer og observasjoner av arkitektoniske omgivelser. Abstraksjoner og forenklinger av disse utgangspunktene og med et fokus på materialets og metodens egenskaper danner grunnlaget for mitt uttrykk.

Per Stian Monsås arbeider med installasjoner, skulptur, maleri og grafikk. Han er utdannet ved Kunstakademiet i Trondheim med en MFA våren 2020.

ENG

(IN)DISTINCT ARCHITECTURE is a series of silkscreen prints presented in a grid inspired by sunny days where the sun casts shadows over the architectural landscape. Straight lines, different shades. Constructions that have been interpreted as spatial. This project is an intuitive exercise and an investigation of space and color. Both on paper and through its presentation, there is an attempt to highlight these aspects. My work is based on everyday life and my own experiences and observations. It is the abstraction of these starting points and a focus on the properties of the material and method that form the foundation for my expression.

Per Stian Monsås works with installations, sculpture, painting and graphics. He graduated from the Academy of Fine Arts in Trondheim with an MFA during Spring 2020.

(U)TYDELIG ARKITEKTUR (2021)

Silketrykk, 140 x 90 cm

Silk screen, 140 x 90 cm

SIRI SKJERVE

f. 1979, Todalen

NO

Som en fortetning av mørket, skimter jeg bøyde nakker. Jeg hører stillheten og lyden av muler som graver etter tørt gress, napper til seg og tygger./ Mule og munn puster inn den samme luften./ Slipper damp ut i kald natt./ Vi er dette stedet.

Pustende hud er som en åpen grense. Luften passerer, svetten pipler ut. Den blir grenseløs når huden er så tett inntil en annen kropp at mellomrommet forsvinner. Hud lagrer erfaringer og forteller om livet før nå, aldri, sykdom, glede, levested. Materialet hud er liv og død. Vissheten om at en dag er ikke kroppen din en del av deg lenger. Med tre skarpe kanter skjærer nålen gjennom huden når jeg syr. Jeg tar på fingerbølet for å kunne presse hardt mot enden av nålen uten at det går hull i huden på fingertuppen. Det lukter svakt av skinn og dyr, fett og proteiner. Jeg er hud mot hud. Dødt mot levende. Skinn representerer både menneskets hud og dyret. Som et abjekt, en løsrevet del av oss selv. Skinnen skiller alle kropper fra det som ikke er kropp, alt som er utenfor. Et skinn uten kropp har en annen pust.

Siri Skjerve har en BA og MA fra Kunsthøgskolen i Bergen, og har i flere år utforsket hud og naturgarvet skinn som kunstnerisk materiale. Hun bor og jobber i Todalen, og driver en praksis som i hovedsak baserer seg på skinn fra lokale jaktlag. Arbeidene har et visuelt språk som tilhører menneskekroppen, er kropp, og samtidig fremmedgjort.

ENG

Like a thickening of darkness, I glimpse bent necks. I hear the silence and the sound of mules digging for dry grass, nibbling and chewing./ Mule and mouth breathe the same air./ Release steam in the cold night./ We are this place.

Breathing skin is like an open border. Air passes through and sweat trickles out. The skin becomes borderless when it is so close to another body that the space in-between disappears. Skin stores experiences and tells of life before the present, of ageing, illness, joy and habitat. The material skin is life and death. The certainty that one day your body will no longer be part of you. With its three sharp edges, the needle cuts through the skin when I sew. I wear a thimble so I can press hard against the end of the needle without puncturing my fingertip. It smells vaguely of leather and animal, fat and proteins. I am skin against skin. Dead against living. Skin represents both the human skin and the animal. Like an abject thing, a torn-away part of ourselves. Skin divides all bodies from that which is not the body, all that lies beyond. A skin without a body has a different breath.

Siri Skjerve studied at Bergen National Academy of the Arts, completing her MFA in 2007. For several years she has explored animal skin and traditionally tanned hide as an artistic material. She lives and works in Todalen, Norway, and mainly uses hides from local hunting teams. Her works have a visual language that belongs to the human body and is body. They appear intrusively close and at the same time estranged.

Encircling (2021)
Hjorteskinn, fettgarvet med hjerne, håndsydd
Deerskin, fat-tanned suede, sewn by hand

ÅSA ELIDA WIGUM SKJETNE

f. 1997, Trondheim

NO

Jeg står ved en søyle sammensatt av håndblåste trakter. Hver av dem er unik og plassert overfor hverandre. Jeg fyller trakten på toppen med såpe. Såpen renner gjennom trakten. Mens jeg fortsetter å helle såpe i den øverste trakten, begynner trakten rett nedenfor også å fylles, og denne prosessen fortsetter jevnt og trutt i alle de påfølgende traktene. Fordi ende-kanalen til de forskjellige traktene av glass har forskjellige bredder, tømmes noen trakter raskt mens andre blir mett lengre. Glasskålen på bunnen av søylen samler opp såpen, og derfor fortsetter prosessen med såpe-helling utført av kunstneren til såpen helt stivner, eller renner over bunn-trakten. Prosjektet inviterer besøkende til å bruke forskjellige sanser i møtet med kunsten: syn, lukt, lyd. Skulpturen av glass kan leses som en hyllest til fluxus-kunstneren Tomas Schmit sin performance «Zyklus for Water-Pails» fra 1962, som har inspirert dette prosjektet i stor grad.

Åsa Elida Wigum Skjetne har jobbet med blåst glass i to og et halvt år i Bergen og Oslo. Hun studerer billedkunst ved Kunsthøgskolen i Oslo. Arbeidene hennes er forskningsbaserte og undersøker forholdene rundt kunstproduksjon, likevel har de en praktisk tilnærming, til blant annet materialiteten av glass.

ENG

I stand by a column composed of hand-blown funnels. Each is unique, and placed above the other. I fill the funnel at the top with soap. The soap flows through the narrow conduit of the funnel. While I keep pouring soap into the top funnel, the funnel immediately below begins filling up as well, and this process continues steadily in all subsequent funnels. Because the conduit of the different funnels have different widths, some funnels empty quickly while others stay full longer. The funnel at the bottom has no conduit, and therefore the process of soap-pouring carried out by the performer continues until the soap solidifies or overflows the bottom funnel. The project invites the viewer to use different senses in the encounter with a work of art: sight, smell, sound. The sculpture can be read as a tribute to the fluxus artist Tomas Schmit's performance «Zyklus for Water-Pails» (1962), which has greatly inspired this project.

Åsa Elida Wigum Skjetne has been working with blown glass for two and a half years in Bergen and Oslo. She is taking a bachelor's degree in fine arts at Oslo national academy of arts. Her work is research-based, investigating the conditions of art production, but enjoys as well as a hands-on approach, the material feel of, among other materials, glass.

Sirkulasjon av Krystal (2021)
Håndblåst glass, grønnsåpe, performativ hendelse, 240 x 13 cm
Hand-blown glass, household cleaner, performative, 240 x 13 cm

ANJA BING VANGSNES

f.1988, Oslo

NO

Jeg jobber figurativt, og skaper fundamentet for bildene samtidig som motivet vokser frem i vevnaden. Arbeidet med bildene er en langtekkelig og terapeutisk prosess, hvor hver billedvev tar mange uker eller måneder å fullføre. Jeg liker å gi meg selv nye utfordringer i hvert enkelt bilde, enten teknisk, eller i motivet. Slik kan jeg fortsette å gi meg selv små seire når jeg lærer meg nye metoder for å mestre det begrensede mediet av vevde tråder. Bildene mine har en tematisk sammenheng; alle handler om vårt forhold til det nære og konkrete i sammenheng med internettkultur og sensur.

Anja Bing Vangsnæs er bosatt i Trondheim. Hun vever figurative billedvever, gjerne med henvisning til både private og globale utfordringer. Hun har master i Historie fra UiO og har lært billedvev av tekstilkunstner Torunn Syversen. Hun deltar i Østlandsutstillingen 2021 og har hatt utstilling ved MLAG - Mikey Laundry Art Garden i Bergen i 2021.

ENG

I work in the figurative tradition. The structure of the images are created at the same time as the motives manifest themselves in the tapestry. This work is a slow and therapeutic process where each tapestry demands several weeks or months to be completed. I like giving myself new challenges in each image, either technical or through creation of the motive. Thus I can continue to give myself small victories when I learn new methods to master within the limited medium of woven threads. My images have a thematic coherence; they all centre around our relationship to what is close to us and concrete, all in the light of internet culture and censorship.

Anja Bing Vangsnæs lives in Trondheim. She weaves figurative tapestries, often referring to both private and global challenges. She has a master degree in history from The University of Oslo and has been taught the art of tapestry by textile artist Torunn Syvertsen.

Uten tittel (2019)
Billedvev/Tapestry, 40 x 60 cm

Suki the jungle cat (2020)
Billedvev/Tapestry, 40 x 60 cm

INA MARIE WINTHER ÅSHAUG

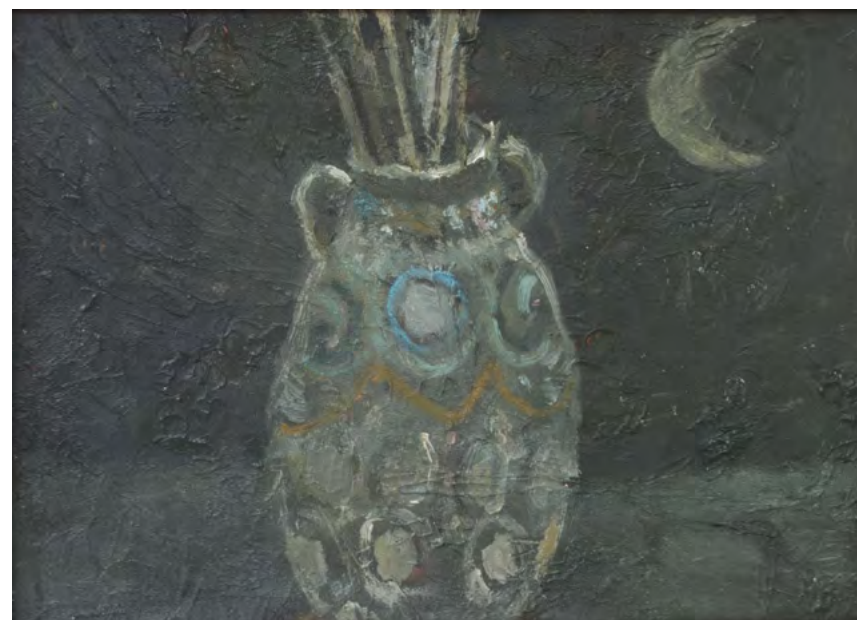
f. 1983, Brønnøysund

NO

Ina Marie Winther Åshaug har et naivistisk og søkende formspråk og arbeider hovedsakelig med tegning og maleri i små format. Motivene utgår ofte fra hverdagsscener i hennes nærhet, malt eller tegnet i dunkle toner. Bildene kan ofte grense til det abstrakte og forenklede hvor overflaten er vel så viktig som motivet. Hun er utdannet ved Kunstakademiet i Trondheim i 2010 og har siden da bodd i Göteborg. Hun er aktiv som kunstner både i Norge og i Sverige.

ENG

Ina Marie Winter Åshaug has a distinct naive and investigating way of expressing herself and she mainly works with drawing and painting, using small scale formats. Her motives often evolve from her own everyday life, painted or drawn in murky colours. The artworks can often approach an abstract form where the surface is just as important as the motif. She graduated from Trondheim Academy of Fine Art in 2010 and has been living in Gothenburg since then. She is active as an artist in both Norway and Sweden.

3 (2021)

Olje på lerret / Oil on canvas, 18 x 22 cm

Påskeliljer og måne til Bo (2021)

Olje på lerret / Oil on canvas, 24 x 33 cm

Juryen

Veslemøy Lilleengen (f.1975, Trondheim) arbeider med jord, tekst og tekstil. Hun er utdannet med en bachelor- og en mastergrad fra kunstakademiet i Trondheim, samt med en bachelorgrad fra kunsthøyskolen i Bergen. Arbeidsmetode og tema har alltid en forankring til gården Vestråt på Ørlandet og folket som har hatt sitt tilhold der gjennom tidene. Et pågående prosjekt er Norsk Bauta som involverer kvinnelige kunstnere over hele landet. Arbeidet ønsker å sette søkelys på kjønnsforskjeller i kunstfeltet gjennom fargemetoden potteblått. Lilleengen bor og arbeider i Trondheim og tilhører Rake arbeidsfellesskap.

Per Formo (f. 1952, Trondheim) arbeider med maleri, veggmaleri, trykk og tegning. Siden kunstutdanningen ved Kunstakademiet i Trondheim (1985 - 89) har han operert innenfor et abstrakt geometrisk formspråk og en systematisk arbeidsmåte som involverer selvdefinerte begrensninger i formvokabular og/eller ulike typer regler for oppbyggingen av komposisjoner. I tillegg til sin egen kunstneriske praksis har Formo også vært sterkt involvert i utvikling og drift av Lademoen Kunstnerverksteder (hvor han har sitt atelier), og han har vært prosjektleder for flere større kunstprosjekter i offentlig rom.

Reidun Synnøve Gravelseter (f. 1983, Etne) jobbar med analogt fotografi, tekstil, maleri, vatn, natur og tekst. Inspirert av ein teori om at vatn har hukommelse utforskar ho korleis den fotografiske emulsjonen i polaroidbileter utviklar seg når vatnet det ligger i blir påverka med forskjellige emosjonar, og korleis forskjellig vatn tørkar. I arbeida sine utforskar ho identitet, minner/hukommelse, kropp og det forgjengelige i møte med det traumatiske, det personlige og det nære. Gravelseter bur og jobbar i Trondheim, og fullførte sin master ved Kunstakademiet her i 2017.

The Jury

Veslemøy Lilleengen (b. 1975, Trondheim) uses soil, text and textile as materials for her work. The themes and working methods are always linked to the farm Vestråt at Ørlandet and the people throughout the ages that have lived there. In her work Lilleengen seeks to illuminate the art field's gender differences through the use of the colouring method pot blue. Lilleengen lives and works in Trondheim and is connected to Rake working spaces. She has a bachelor- and a master degree from Trondheim Academy of Fine Art, along with a bachelor from Bergen Academy of the Arts.

Per Formo (b. 1953, Trondheim) is working with the mediums painting, murals, prints and drawing. Since he completed his degree at Trondheim Academy of Fine Art (1985-89) he has been operating within an abstract geometric language of form and a systematic way of working that involves self-defined limitations regarding form, and/or different types of rules for the structure of compositions. In addition to his own artistic practice, Formo has been involved in the development and function of Lademoen Artist Workshops (where he also has his studio), and he has been leading several major projects of Art in Public Space.

Reidun Synnøve Gravelseter (b. 1983, Etne) works with analogue photography, textile, painting, water, nature and text. Inspired by a theory that water can retain memories, she explores how the photographic emulsion in polaroid images develops when the water it is embedded in is subjected to different emotions, and how different types of water dry up. In her work she explores identity, memories/ memory, body and the transient facing the traumatic, personal and intimate. Gravelseter lives and works in Trondheim, where she completed her master degree at Academy of Fine Art in 2017.

Trøndelagsutstillingens priser

Under Trøndelagsutstillingen deles det ut fire priser; Kritikerprisen, Debutantprisen, NTNUs Kunstpris og Publikumsprisen.

Kritikerprisen

Kritikerprisen skal løfte frem et kunstverk som utmerker seg kvalitetsmessig. Prisen mottar et stipend på hele 50.000 kroner. Siden 2001 er utdelingen av Kritikerprisen gjort mulig i samarbeid med prispartner Kjell Erik Killi Olsen/ Kjøpmannsgata Ung Kunst (K.U.K). Killi Olsen ønsker å fremme kunstnere som våger å utfordre seg selv og som ikke er redde for å trå ut i ukjente territorier. Kritikerprisen deles i år ut av den profilerte kunstkritikeren og kunsthistorikeren Øyvind Storm Bjerke.

Debutantprisen

Kandidater til Trøndelagsutstillingens Debutantpris er kunstnere som deltar på utstillingen for første gang. Prisen mottar et stipend på kr. 10.000. I år er det 7 debutanter og prisen vil deles ut av styreleder for Trøndelag Bildende Kunstnere, Kalle Eriksson. Formålet er å løfte fram unge kunstnerskap. I år er Østerlie Kunst & Farge AS sponsor av Debutantprisen.

NTNUs Kunstpris

NTNUs Kunstpris på 20.000 kroner skal deles ut til en kunstner som studert ved NTNU. I år har 14 av kunstnerne utdanning herfra. Prisen setter søkelys på det viktige samspillet mellom universitetet og kunstmiljøene i Trondheim, og har en intensjon om å koble universitetet og kunstmiljøene i byen sterkere sammen.

Publikumsprisen

Gjennom hele utstillingsperioden vil publikum kunne gi sin stemme til det kunstverket de liker aller best. Kunstneren bak verket som får flest av publikums stemmer vil ved endt utstillingsperiode motta Publikumsprisen på kr. 5.000.

Trøndelagsutstillingen's Art Awards

During Trøndelagsutstillingen it will be handed out four awards amongst the participating artists. Our Critics Award, Debutant Award, NTNU Art Prize and the Audience Award.

Critics Award

Critics award is given in recognition of an artist whose work demonstrates high artistic qualities. The prize winner receives a grant of NOK 50.000. Established in 2001 with generous support from the artist Kjell Erik Killi Olsen / Kjøpmannsgata Ung Kunst (K.U.K), the prize promotes artists who dare to challenge themselves. This year the renowned art critic Øyvind Storm Bjerke is invited to do the selection.

Debutant Award

The Debutant Award is given to one of the artists who participate in the exhibition for the first time. The intent of the award is to bring recognition and awareness to emerging artists. The prize winner receives a grant of NOK 10.000. This year there are 7 debutants and the prize is awarded by the chairman of Trøndelag Bildende Kunstnere, Kalle Eriksson. We are very grateful that Østerlie Kunst & Farge AS is the main sponsor of the Award.

NTNU Art Prize

NTNU Art Prize goes to an artist that has studied at NTNU. This year, 14 of the exhibitors have credits from NTNU. The prize winner receives a grant of NOK 20.000. The award highlights the important interaction between the university and the artist community in Trondheim.

Audience Award

Throughout the exhibition period, the public can vote on the artwork they like best. The artist behind the work receives a prize at the end of the exhibition period. The prize winner receives a grant of NOK 5.000.

ARRANGØR: Trøndelag Bildende Kunstnere

ADMINISTRASJON: Trøndelag senter for samtidskunst

JURY: Veslemøy Lilleengen, Reidun Synnøve Gravelseter og Per Formo

PROSJEKTLEDER: Margrete Abelsen

FOTO: Susann Jamtøy (Great Shape), Amalie Selvik

Alle andre bilder krediteres kunstneren

REDIGERING TEKST OG OVERSETTELSE: Margrete Abelsen, Arlyne Moi (Encircling)

LAYOUT: Kristin Lønset

TRYKK: BK Trykkpartner AS

VI TAKKER:

Galleri Hans, Ørlandet

Kjøpmannsgata Ung Kunst AS

NTNU

Østerlie Kunst og Farge AS

Trøndelag fylkeskommune

Trondheim kommune

Trøndelag senter for samtidskunst

TRØNDELAG
SENTER
FOR
SAMTIDSKUNST

GALLERI
Hans

K·U·K
KJØPMANNSGATA
UNG KUNST

www.trondelagsutstillingen.no

